

Bà cơm tíi Nhà hàng Ly Hôn

Tác Giả: Đ Quyên

Thứ Năm, 30 Tháng 12 Năm 2010 05:27

Anh cßi chß đßc 10 năm. Gißa hai vß chßng không còn xúc cßm và hßng thú.

Anh ngày càng cßm thßy đßi vßi vß hßu nhß chß còn là trình tß và nghĩa vß. Anh bßt đßu thßy ngán.

Nhßt là khi đßn vß vßa nhßn vß mßt ngßi phß nß trß hßt sßc sßi nßi và cußng nhißt bám lßy anh. Anh chßt có cßm giác cô ta là mùa xuân thß hai cßa anh. Sau nhißu đßm suy nghĩ, anh quyßt đßnh ly đß vß. Chß đßng nhß đã trß lß, bình thßn, đßng ý đòi hßi cßa anh.

Thß tßc tißn hành rßt thußn lßi. Sau khi ra khßi cßa, anh chß đã trß thành cá nhân đßc lßp và tß do. Không hißu sao, anh bßng thßy trßng trßi vô cùng, anh nhìn chß nói: “Trßi tßi rßi, hay là đi ăn cßm đß”.

Chß nhìn anh nói: “Vâng. Em nghe nói gßn đây vßa khai trßng Nhà hàng Ly Hôn, chuyên phßc vß bßa ăn cußi cùng cho các cßp vß chßng ly đß. Chúng mình đßn đßy đi?”

Anh gßt đßu. Hai ngßi, mßt trßc mßt sau lßng lß đi vào Nhà hàng Ly Hôn. Anh chß vßa yên vß trong phòng VIP, cô phßc vß đã bßc vào nói: “Anh chß dùng gì ?”

Anh nhìn chß nói: “Em gßi đi.” Chß lßc đßu: “Em ít khi ăn nhà hàng, không quen gßi món, anh gßi đi.”

“Xin lßi, nhà hàng chúng tôi quy đßnh, bßa này do vß gßi món hàng ngày ngßi chßng thích ăn nhßt, và chßng gßi món ngßi vß thích ăn nhßt. Đßy là món “Ký cßi cùng.”

“Thôi đừng c”, chị hít món tóc xõa tr c m t ra sau, nói: “Gà luộc chị m gia v n c chanh, đu u ph rán chị m n c m nguyên chị t r c hành thái nh , chân giò luộc chị m m m tôm, rau c i th o luộc.”

“Anh gọi gì ?” Cô ph c v nhìn anh. Anh s ng ng i. L y nhau 10 năm, anh th t s không bi t v anh thích ăn món gì. Anh há h c m m, ng i th ra đ y.

“Nh ng món này đ r i, đu u là món chúng tôi thích nh t.” Chị v i chị a th n cho anh. Cô ph c v c i: “Th c tình mà nói, đ n nhà hàng chúng tôi ăn bà a c m cu i cùng, các anh các chị đ u không th nu t trôi. Hay là anh chị đ ng dùng món “Ký c cu i cùng” n a, hãy dùng bà a t i nhà hàng đ c bi t làm cho v chị ng ly hôn: Đ u ng p l nh. Nh ng ng i đ n đây, không có ai t chị i s l a chị n này.” Anh chị g t đu u: “Đ c.”

Ch c lát, cô ph c v mang đ n hai su t đ u ng p l nh. Trong hai su t có m t su t xanh l , toàn đá đ p v n; m t su t đ t i, còn đang b c khói. “Bà a t i này gọi là “m t n a ng n l a, m t n a n c bi n”. M i anh chị th ng th c.” Cô ph c v nói xong lui ra. Trong phòng ăn im l ng nh t , anh chị ng i đ i di n, nh ng không bi t nói gì v i nhau.

“C c c c c!” Có tiếng gõ c a nh nhàng. Cô ph c v đi vào, tay b ng chi c khay có m t bông h ng đ t i, nói: “Anh còn nh c nh t ng hoa cho chị đây không? Bây gi , khi m i vi c đã k t thúc, không còn là v chị ng, nh ng là b n. B n bè g p nhau vui v r i chia tay, anh t ng chị bông h ng cu i cùng đi.”

Ch rùng mình, tr c m t hi n ra c nh anh t ng hoa chị 10 năm v tr c. H i đó, anh chị v a đ n thành ph xa l này, hai bàn tay tr ng, b t đu u xây t m t s không. Ban ngày, anh chị đi tìm vi c làm, ban đêm chị ra hè ph bán quần áo. Anh vào nhà hàng r a bát. N a đêm m i v đ n gian nhà thuê chị a đ y 10 mét vuông. Đ i s ng kh c c, nh ng anh chị th y vui, th y h nh phúc.

T t Valentin đu u tiên thành ph này, anh mua t ng chị bông h ng đu u tiên, n c m t chị chị y dài trên má vì sung s ng quá. 10 năm r i, cu c đ i đã giàu lên, th mà anh chị l i chia tay nhau. Càng nghĩ, chị càng t i, hai m t ng n l , xua tay nói: “Thôi, thôi, kh i c n.”

Anh cũng nhậ i 10 năm qua. Và s c nh 5 năm nay, anh không mua hoa t ng ch . Anh v i v y tay, nói: “Không, ph i t ng.”

Cô ph c v c m bông h ng lên, “xoèn xo t” m t cái, b làm đôi, ném vào c c c a anh ch , m i ng i m t n a. Bông h ng t c kh c hòa tan trong c c.

“Đây là bông h ng nhà hàng làm b ng g o n p, cũng là món ăn th ba g i anh ch . M i anh ch th ng th c. Còn c n gì n a, anh ch c g i tô”. Nói xong, cô quay ng i ra kh i phòng.

“Em... anh...” Anh n m i y tay ch , nói không nên i. Ch rút m nh bàn tay. Không rút n i, bèn đ yên. Anh ch im l ng nhìn nhau, v n không nói nên i.

“Ph t!” Đèn đ n t t ng m, trong phòng t i om. Bên ngoài vang lên ti ng chuông báo đ ng đ n, có mùi cháy khét l t bay vào.

“Chuy n gì th ?” Anh ch v i đ ng lên.

“Nhà hàng cháy r i, m i ng i ra ngoài mau, mau lên!” Bên ngoài có ng i kêu thét lên. “Anh!” Ch ép vào ng i anh, “em s !”

“Đ ng s !” Anh ôm ch t l y ch , “Em đ ng s , có anh bên c nh. Chúng mình ch y ra ngoài đi.”

Ngoài phòng, đèn đ n sáng tr ng, m i v t nh cũ, không có chuy n gì x y ra. Cô ph c v nói: “Xin i anh ch , đây là món “S l a ch n t đáy lòng” c a nhà hàng g i t i anh ch .”

Bà a cảm tạ i Nhà hàng Ly Hôn

Tác Giả: Đ& Quyên

Thứ Năm, 30 Tháng 12 Năm 2010 05:27

Anh ch& tr& v& phòng ăn, ánh sáng chan hòa. Anh c& m tay ch& nói: “V& a này là s& i& a ch& n t& đây lòng c& a chúng mình th& t. Anh c& m th& y chúng mình không th& s& ng thi& u nhau, ngày mai chúng mình đi đăng ký i!”

Ch& c& n môi: “Anh nói th& t lòng đ& y ch& ?”

“Th& t! Anh hi& u r& i.” Cô i, cho thanh toán.

Cô ph& c v& đi vào, đ& a cho anh ch& m& i ng& i m& t t& m phi& u màu h& ng r& t đ& p nói: “Đây là phi& u thanh toán c& a anh ch&, cũng là món quà c& a nhà hàng g& i t& ng anh ch&, g& i là “Phi& u thanh toán vĩnh vi& n”, mong anh ch& c& t gi& mãi mãi.”

Anh nhìn phi& u, m& t đ& hoe. “Anh làm sao th& ?” Ch& lo i& ng h& i. Anh đ& a phi& u thanh toán c& a mình cho ch&, nói: “Anh có i& v& i em, mong em tha th& .”

Ch& c& m t& m phi& u đ& c: “M& t gia đình i& m cúng, hai bàn tay làm i& ng, ba canh ng& i ch& anh v&, b& n mùa đ& n anh gi& gìn s& c kh& e, năm tháng sẵn sóc anh chí tình, sáu m& i m& già vui v&, b& y ngày trong tu& n nuôi đ& y con cái, tám ph& ng gi& gìn uy tín c& a anh, chín gi& th& ng xu& ng b& p làm món anh khoái kh& u, m& i năm hao t& n tu& i xuân. Vì ai... Đó là v& anh”.

“Anh v& t v& th& t đ& y. M& y năm qua em th& i& v& i anh quá.” Ch& đ& a phi& u thanh toán c& a mình cho anh xem. Anh m& ra đ& c: “M& t mình gánh vác trách nhi& m, hai vai n& ng trĩu c& đ&, ba canh c& m c& i bên bàn, t& th& i ch& y ng& c ch& y xuôi, vinh nh& c bi& t chia s& cùng ai, b& dâu kh& c sâu đuôi m& t, nghĩa v& đ& i v& i gia t& c, g& p gh& nh chông gai con đ& ng công danh, là ng& i phạm t& c làm sao m& i phân v& n m& i. Lúc nào cũng t& n tình v& i v& con... Đ& y là ch& ng em”.

Anh ch& ôm ch& m i& y nhau, oà lên khóc thành ti& ng.

Theo Đ& Quyên

H& nh phúc gia đình